NORAKSTS
Lieta Nr.A42415106
A2291-07/16

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2007.gada 28.decembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese R.Paegle,

piedaloties pieteicēja – politiskās organizācijas „Sociāldemokrātu Savienība - SDS" pārstāvim *V.R.*,
atbildētāja – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja pilnvarotajai pārstāvei Ilzei Draveniecei,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz politiskās organizācijas „Sociāldemokrātu Savienība - SDS" pieteikumu par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieka 2006.gada 15.maija lēmuma Nr.1/4619 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2006.gada 13.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā (turpmāk – tiesa) saņemts politiskās organizācijas „Sociāldemokrātu Savienība - SDS" (turpmāk – pieteicēja) pieteikums par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja (turpmāk – KNAB vai atbildētājs) priekšnieka 2006.gada 15.maija lēmuma Nr.1/4619 atcelšanu.

2006.gada 14.jūnijā ar tiesneses lēmumu pieteicējas pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta *(lietas 2.lapa).*

Pieteikumā *(lietas 3. – 6.lapa)* ietverti tālāk norādītie argumenti.

[1.1] Ar KNAB Politisko organizāciju finansēšanas kontroles nodaļas vadītājas 2006.gada 31.marta lēmumu (turpmāk arī – sākotnējais lēmums) pieteicēja saukta pie administratīvas atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 166.^{34} panta pirmajā daļā un 166.^{6} panta pirmajā daļā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, piemērojot naudas sodu Ls 250 apmērā. Bez tam, pieteicējai uzdots iesniegt precizētu ikgadējo finansiālās darbības deklarāciju par 2004.gadu, 2005.gada vēlēšanu ieņēmumu un izdevumu deklarāciju, kā arī saņemto dāvinājumu sarakstu.

[1.2] Sākotnējo lēmumu pieteicēja apstrīdēja un 2006.gada 15.maijā KNAB priekšnieks pieņēma lēmumu Nr.1/4619 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums), ar kuru sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

[1.3] KNAB 2005.gada 15.septembra vēstulē Nr.1/7141 un 2005.gada vēstulē Nr.1/8610 bijis norādīts, ka pieteicējas pārstāvim jāierodas KNAB, līdzi

ņemot grāmatvedības uzskaites pirmdokumentus un kopsavilkumu reģistrus par 2004. un 2005.gadu. Abās minētajās vēstulēs nav norādīts, kādi grāmatvedības dokumenti jāiesniedz. Pieteicējas pārstāvim, ierodoties KNAB, neesot iespējams paņemt līdzi visus grāmatvedības pirmdokumentus par 2 gadiem.

[1.4] Pieteicēja uzskata, ka likums „Par grāmatvedību" neparedz pienākumu ne komercsabiedrībai, ne organizācijai nodot kādai institūcijai visus grāmatvedības dokumentus; ja ir nepieciešamība pārbaudīt visus dokumentus, jāizdara pilna dokumentālā revīzija organizācijā uz vietas. Savukārt atbildētāja pieprasījums iesniegt visus grāmatvedības dokumentus (pirmdokumentus, kā tas minēts pieprasījumā, neatšifrējot, kas ar to domāts) pieteicējas ieskatā ir prettiesisks un praktiski neizpildāms.

[1.5] Atbildētājs nepamatoti secinājis, ka pieteicēja finansiālās darbības deklarācijā par 2004.gadua apzināti norādījusi nepatiesas ziņas, jo deklarācijai bijis pievienots zvērināta revidenta atzinums, kurā nav norādījumu par nepatiesām ziņām deklarācijā.

[1.6] Pieteicēja uzskata, ka nevar tikt saukta pie administratīvas atbildības par *J.L.* personīgajiem tēriņiem, apmaksājot sabiedrības ar ierobežotu atbildību (turpmāk – SIA) „Novadu ziņas" rēķinus.

[1.7] *J.L.* Ls 147,26 apmērā, bet informācija par 2005.gada februārī un martā saņemtajiem ziedojumiem atbildētājam neesot iesniegta, līdz ar to nav ievērotas normatīvo aktu prasības.

[2.15] Administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vieta - Talsos, Celtnieku iela 3-45, LV-3200, ir pieteicējas juridiskā adrese pārkāpumu izdarīšanas laikā.

[2.16] Pieteicējas pārstāvis paskaidrojis, ka *J.L.* apmaksātie reklāmraksti nav bijuši norādīti pieteicējas grāmatvedībā, jo nauda tikusi iemaksāta SIA „Novadu ziņas" kasē, par ko partija neesot bijusi informēta. Atbildētāja ieskatā minētais nav atzīstams par attaisnojošu iemeslu izdevumu neuzskatīšanai par pieteicējas vēlēšanu kampaņas izdevumiem, jo minētā reklāma atbilst likumā „Par priekšvēlēšanu aģitāciju pirms pašvaldību vēlēšanām" 2.panta otrajā daļā noteiktajai priekšvēlēšanu aģitācijas definīcijai.

[2.17] *J.L.* bijis deputāta kandidāts no partijas deputātu kandidātu saraksta Tukuma pilsētas domes vēlēšanās. Līdz ar to *J.L.* reklāmraksti laikrakstā „Neatkarīgās Tukuma Ziņas" par Ls 147,26 nav uzskatāmi par personīgajiem tēriņiem, bet tie bija norādāmi pieteicējas 2005.gada vēlēšanu ieņēmumu un izdevumu deklarācijā, gan ieņēmumu daļā (kā dāvinājums), gan izdevumu daļā (kā partijas izdevums), kā arī atbildētājam bija iesniedzama informācija par saņemtajiem ziedojumiem no *J.L.* Ls 147,26 apmērā.

[2.18] Par minētajiem pārkāpumiem ir paredzēta administratīvā atbildība LAPK $166.^{34}$ panta pirmajā daļā un $166.^{6}$ panta pirmajā daļā; atbilstoši LAPK 35.pantā noteiktajam, pieteicējai piemērots naudas sods LAPK $166.^{34}$ panta pirmās daļas sankcijas ietvaros.

[3] 2006.gada 28.jūnijā tiesā saņemts atbildētāja rakstveida paskaidrojums *(lietas 26. – 41.lapa),* kurā norādīts, ka atbildētājs pieteikumu uzskata par

nepamatotu un lūdz tiesu to noraidīt, atsaucoties uz pārsūdzētajā lēmumā minētajiem argumentiem.

[4] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis uzturēja pieteikumu, balstoties uz pieteikumā ietvertajiem apsvērumiem, bet atbildētāja pārstāve pieteikumu neatzina un lūdza tiesu to noraidīt, atsaucoties uz pārsūdzētajā lēmumā minēto pamatojumu.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, uzklausījusi administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējot lietas materiālus, secina, ka pieteikums ir daļēji pamatots.

[6] Tiesa konstatēja šādus lietas apstākļus.

[6.1] 2006.gada 27.martā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols RD Nr.000030 *(lietas 78. – 84.lapa)* par to, ka pieteicēja, pamatojoties uz bankas dokumentiem, izdarījusi ierakstus katra mēneša bankas debeta un kredīta žurnālu orderos; citus grāmatvedības uzskaites reģistrus un kontu apgrozījumu un atlikumu pārskatus pieteicēja nav kārtojusi un pārbaudei nav iesniegusi; pieteicējas finansiālās darbības deklarācijā par 2004.gadu iekļautās ieņēmumu un izdevumu summas neatbilst bankas norēķinu konta apgrozījumam 2004.gadā; pieteicēja norādījusi nepatiesas ziņas ikgadējā finansiālās darbības deklarācijā par 2004.gadu; pieteicēja nav ievērojusi Politisko organizāciju (partiju) finansēšanas likuma 8. panta otrajā un trešajā daļā noteikto, kā arī likuma „Par grāmatvedību" 2.panta pirmās un otras daļas prasības un Ministru kabineta 2003.gada 21.oktobra noteikumu Nr.585 „Noteikumi par grāmatvedības kārtošanu un organizāciju" 73., 74. un 75.punktā noteikto.

[6.2] 2006.gada 31.martā pieteicējas pārstāvis atbildētājam sniedzis rakstveida paskaidrojumu par administratīvā pārkāpuma protokolu *(lietas 72. – 73.lapa)*.

[6.3] 2006.gada 31.martā atbildētājs pieņēmis sākotnējo lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā *(lietas 64. – 71.lapa),* ar kuru par nepatiesu ziņu norādīšanu vēlēšanu ieņēmumu un izdevumu deklarācijā, kā arī par ziņojuma par saņemto dāvinājumu (ziedojumu) publicēšanas noteikumu un grāmatvedības kārtošanas nosacījumu neievērošanu pieteicēja saukta pie administratīvās atbildības par LAPK $166.^{34}$ panta pirmajā daļā un $166.^{6}$ panta pirmajā daļā paredzētu administratīvo pārkāpumu izdarīšanu, piemērojot pieteicējai naudas sodu Ls 250,00.

[6.4] 2006.gada 5.maijā atbildētājs saņēmis pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumu *(lietas 57. – 58.lapa)* par sākotnējo lēmumu.

[6.5] 2006.gada 15.maijā atbildētājs pieņēmis pārsūdzēto lēmumu *(lietas 42. – 56.lapa),* ar kuru sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

[7] Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 103.panta pirmajā daļā citastarp ir noteikts, ka administratīvā procesa tiesā būtība ir tiesas kontrole

pār iestādes izdota administratīvā akta tiesiskumu vai lietderības apsvērumiem rīcības brīvības ietvaros.

Administratīvā akta, ar kuru personai piemērots administratīvais sods, izdošana ir saistīta arī ar LAPK noteiktā procesa ievērošanu.

Saskaņā ar LAPK 8.panta pirmo daļu persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā.

Ņemot vērā minēto, spriedumā LAPK normas ir izteiktas tādā likuma redakcijā, kāda bija spēkā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas laikā.

LAPK 272.pantā noteikts, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Atbilstoši LAPK 243.pantā citastarp noteiktajam, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Savukārt LAPK 244.pants noteic, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

[8] LAPK 9.panta pirmajā daļā noteikts, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Tādējādi, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, nepieciešams konstatēt visus administratīvā pārkāpuma sastāva elementus – subjektu (personu, kura ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu), objektu (ar likumu aizsargātu tiesisku interesi, pret kuru ir vērsts administratīvais pārkāpums), subjektīvo pusi (nodomu (tiešu vai eventuālu) vai neuzmanību) un objektīvo pusi (prettiesiskas darbības vai prettiesisku bezdarbību).

LAPK 7.panta pirmā daļa nosaka, ka nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā.

Administratīvā kārtībā uzliekamais sods par dažu likumu un administratīvo noteikumu pārkāpšanu ir pēc savas būtības krimināls sods, ar krimināls odam līdzīgu mērķi, un administratīviem orgāniem šī tiesība kā izņēmuma tiesība tiek piešķirta ar sevišķu likuma pilnvarojumu *(K.Dišlers. Ievads administratīvo tiesību zinātnē. Tiesu nama aģentūra. 2002., 242.lpp.).*

Tas nozīmē, ka nav pieļaujama administratīvā soda piemērošana bez tiesiska pamata, līdz ar to administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanā likumības priekšnosacījums ir administratīvā pārkāpuma pareiza kvalifikācija, proti, katra persona, kura tiek saukta pie administratīvās atbildības, atbild saskaņā ar LAPK (tādā likuma redakcijā, kāda bija spēkā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas laikā) un tikai par to pārkāpumu, kuru persona ir izdarījusi. Pierādīšanas pienākums gulstas uz iestādi.

[9] Izskatāmajā gadījumā pieteicēja saukta pie administratīvās atbildības par LAPK 166.[34] panta pirmajā daļā un 166.[6] panta pirmajā daļā paredzētu administratīvo pārkāpumu izdarīšanu, piemērojot pieteicējai naudas sodu Ls 250,00.

Nepastāv strīds par pārbaudes laikā atbildētāja konstatētajiem faktiem, bet pastāv strīds par pārbaudē konstatēto faktu juridisko vērtējumu.

[10] LAPK 166.[34] panta pirmajā daļā citastarp noteikts, ka par ikgadējās finansiālās darbības deklarācijas, vēlēšanu ieņēmumu un izdevumu deklarācijas aizpildīšanas vai iesniegšanas kārtības neievērošanu, par nepatiesu ziņu norādīšanu deklarācijā, par paziņojuma par plānotajiem vēlēšanu izdevumiem iesniegšanas kārtības neievērošanu vai ziņojuma par saņemto vai nepieņemto dāvinājumu (ziedojumu) publicēšanas noteikumu neievērošanu, uzliek naudas sodu politiskajai organizācijai (partijai) no divsimt piecdesmit līdz piecsimt latiem.

Minētā tiesību norma ietverta LAPK divpadsmitajā „c" nodaļā, kas noteic atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem korupcijas novēršanas jomā.

Tas nozīmē, ka šāda veida administratīvo pārkāpumu subjekts ir politiskā organizācija (partija), bet administratīvo pārkāpumu objekts ir tiesiski aizsargājamā interese – korupcijas novēršana. Konstatējot kādas politiskās organizācijas (partijas) darbībā citētajā tiesību normā norādīto pārkāpumu pazīmes, turklāt neatkarīgi no iemesliem, kuru dēļ šādi pārkāpumi pieļauti, ikvienā gadījumā piemērojams sankcijā norādītais administratīvais sods.

[11] Politisko organizāciju (partiju) finansēšanas likuma (turpmāk – Likums) 1.pants noteic, ka šis likums reglamentē politisko organizāciju (partiju) un to apvienību finansēšanas noteikumus. Šā likuma mērķis ir nodrošināt politisko organizāciju (partiju) finansiālās darbības atklātumu, likumību un atbilstību parlamentārās demokrātijas sistēmai.

Likuma 13.pants noteic, ka kontroli un uzraudzību par šā likuma izpildi veic KNAB.

Tādējādi tieši atbildētāja kompetencē ietilpst politisko organizāciju (partiju) un to apvienību finansēšanas noteikumu ievērošanas pārbaude, un līdz ar to tiesa atzīst, ka, pieņemot pārsūdzēto lēmumu, atbildētājs ir rīkojies savas kompetences ietvaros.

[12] Pamatojoties uz pieteicējas 2006.gada 9.martā un 2005.gada 17.martā iesniegtajiem 2004.gada un 2005.gada grāmatvedības dokumentiem un bankas žurnālu orderiem, atbildētājs ir veicis pašvaldību vēlēšanu ieņēmumu un izdevumu deklarācijā ietvertās informācijas pārbaudi un konstatējis, ka pieteicēja nav kārtojusi grāmatvedības uzskaites reģistrus, uz kuru pamata sagatavota pašvaldību vēlēšanu ieņēmumu un izdevumu deklarācija. Bez tam, ieņēmumu postenī „dāvinājumi - cita veida dāvinājumi (ziedojumi)" nav norādīti ienākumi Ls 89,25 apmērā, ko *J.L.* ziedojumiem atbildētājam netika iesniegta.

Atbildētāja konstatētos faktus pieteicēja neapstrīd, bet uzskata, ka norādītās *J.L.* apmaksātās summas par reklāmrakstiem laikrakstā „Neatkarīgās Tukuma ziņas" ir *J.L.* personīgie tēriņi, nevis ziedojumi partijai. Turklāt pieteicēja nepiekrīt, ka finansiālās darbības deklarācijā par 2004.gadu apzināti norādījusi nepatiesas ziņas, jo deklarācijai pievienots zvērināta revidenta atzinums, kurā nav norādījumu par nepatiesām ziņām deklarācijā. Pieteicējas pārstāvis tiesas sēdē paskaidroja, ka *J.L.* darbību rezultātā pieteicēja kā politiskā organizācija (partija) bez atlīdzības ir guvusi labumu – atpazīstamību un popularitāti Tukuma iedzīvotāju vidū pirms gaidāmajām Tukuma pilsētas domes vēlēšanām.

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka Ls 89,25 un Ls 58,01 (kopā Ls 147,26), ko *J.L.* personīgiem tēriņiem, bet ir atzīstami par dāvinājumu (ziedojumu) politiskai organizācijai (partijai) Likuma 2.panta otrās daļas izpratnē.

[14] Likuma 4.panta trešajā un ceturtajā daļā ir noteikts, ka 10 dienu laikā pēc tam, kad saņemts dāvinājums (ziedojums), politiskā organizācija (partija) Ministru kabineta noteiktajā kārtībā publicē internetā atsevišķā lapā informāciju par šo dāvinājumu (ziedojumu), norādot tā veidu, summu, saņemšanas datumu, kā arī fizisko personu, kura izdarījusi dāvinājumu (ziedojumu). Izdevumi, kas politiskajām organizācijām (partijām) radušies, publicējot internetā minēto informāciju, tiek segti no valsts budžeta. Dāvinājums (ziedojums) uzskatāms par pieņemtu, ja politiskā organizācija (partija) 30 dienu laikā pēc dāvinājuma (ziedojuma) saņemšanas to nav pārskaitījusi (atdevusi) atpakaļ dāvinātājam (ziedotājam). Ziņas par nepieņemtajiem dāvinājumiem (ziedojumiem) publicējamas internetā.

Nav strīda par to, ka 30 dienu laikā pēc dāvinājuma (ziedojuma) saņemšanas no *J.L.* pieteicēja Ls 147,26 nav pārskaitījusi atpakaļ *J.L.*. Līdz ar to tiesa atzīst, ka Likuma 4.panta ceturtās daļas izpratnē pieteicēja dāvinājumu (ziedojumu) no *J.L.* ir pieņēmusi.

Pieņemot dāvinājumu (ziedojumu) Ls 147,26 apmērā no *J.L.*, pieteicēja Likuma 4.panta trešās daļas prasības nav izpildījusi, paskaidrojot, ka partijai nekas nav bijis zināms par *J.L.* veikto ziedojumu.

Tiesas ieskatā nav nozīmes pieteicējas izvirzītajiem iebildumiem par to, ka partija nav organizējusi reklāmrakstu publicēšanu laikrakstā „Neatkarīgās Tukuma Ziņas", kā arī tam, ka pieteicēja nav zinājusi par tās biedra – *J.L.*

aktivitātēm – dāvinājumiem (ziedojumiem) politiskās organizācijas (partijas) labā. Likumdevējs nav paredzējis nekādus izņēmumus no vispārējās dāvinājumu (ziedojumu) pieņemšanas kārtības, kā arī tiesību normā noteikto pienākumu izpildi nav saistījis ar pieteicējas norādītajiem apstākļiem. Tādējādi pašas pieteicējas pienākums ir pienācīgā kārtā organizēt normatīvajos aktos noteikto prasību izpildi. Līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka pieteicēja nav pieņēmusi *J.L.* dāvinājumu (ziedojumu) Ls 147,26 apmērā.

[15] Likuma 8.panta pirmā daļa noteic, ka katru gadu ne vēlāk kā līdz 1.martam politiskā organizācija (partija) iesniedz KNAB attiecīgās politiskās organizācijas (partijas) vadītāja parakstītu ikgadējo finansiālās darbības deklarāciju.

Saskaņā ar Likuma 8.panta otrās daļas 2.punktu finansiālās darbības deklarācijā norāda politiskās organizācijas (partijas) ienākumus iepriekšējā kalendārajā gadā, tai skaitā dāvinājumus (ziedojumus).

Likuma 8.panta ceturtā daļa noteic, ka finansiālās darbības deklarācijā norādāms katra dāvinājuma (ziedojuma) veids, vērtība, saņemšanas datums, kā arī fiziskā persona, kas izdarījusi dāvinājumu (ziedojumu).

Nepastāv strīds par to, ka ikgadējās finansiālās darbības deklarācijā pieteicēja nebija iekļāvusi *J.L.* dāvinājumu (ziedojumu) Ls 147,26 apmērā.

Tādējādi tiesa atzīst, ka Likuma 8.panta otrās daļas 2.punktā un minētā panta ceturtajā daļā norādītās prasības pieteicēja nav izpildījusi – nav norādījusi ikgadējās finansiālās darbības deklarācijā visas nepieciešamās ziņas.

[16] Likuma $8.^{2}$ panta pirmā daļa citastarp noteic, ka politiskās organizācijas (partijas), kas iesniegušas savus deputātu kandidātu sarakstus pašvaldības domes (padomes) vēlēšanām, 30 dienu laikā pēc pašvaldības domes (padomes) vēlēšanām Ministru kabineta noteiktajā kārtībā iesniedz KNAB attiecīgās politiskās organizācijas (partijas) vadītāja parakstītu vēlēšanu ieņēmumu un izdevumu deklarāciju.

Atbilstoši tā paša panta otrajai daļai, vēlēšanu ieņēmumu un izdevumu deklarācijā norāda visus ieņēmumus un izdevumus, kas ir noteikti šā likuma $8.^{1}$ panta otrajā daļā un kas radušies laika posmā no 270.dienas pirms vēlēšanām līdz vēlēšanu dienai, kā arī izdevumus, kas radīsies, pēc vēlēšanām maksājot rēķinus par iepriekš minētajām darbībām.

Tas nozīmē, ka vēlēšanu ieņēmumu un izdevumu deklarācijā pieteicējai bija pienākums iekļaut arī izmaksas par reklāmas izvietošanu laikrakstā „Neatkarīgās Tukuma Ziņas" (saskaņā ar Likuma $8.^{1}$ panta otrās daļas 1.punkta „f" apakšpunktu), jo, kā jau iepriekš minēts, publicējot laikrakstā reklāmu par konkrētu deputātu kandidātu, vienlaikus tiek popularizēta arī attiecīgā politiskā organizācija (partija), kuras sarakstā deputātu kandidāts iekļauts.

Nepastāv strīds par to, ka atbildētājam iesniegtajā vēlēšanu ieņēmumu un izdevumu deklarācijā pieteicēja nebija iekļāvusi *J.L.* dāvinājumu (ziedojumu) Ls 147,26 apmērā.

[17] Likuma 10.panta pirmā daļa noteic, ka gadījumā, ja politiskā organizācija (partija) neiesniedz gada pārskatu vai finansiālās darbības deklarāciju un paziņojumu par plānotajiem vēlēšanu izdevumiem līdz likumā noteiktajam termiņam vai šajos dokumentos nav norādītas likumā prasītās ziņas, vai tajos norādītas nepatiesas ziņas vai ja netiek pildīti šā likuma 2.panta pirmās daļas, 3.panta pirmās daļas, 4.panta otrās un trešās daļas, 6.panta otrās, piektās un sestās daļas, 7.panta pirmās un trešās daļas, $8.^4$ un $9.^1$ panta noteikumi, politisko organizāciju (partiju) sauc pie administratīvās atbildības likumā noteiktajā kārtībā.

Tiesa konstatēja *(skat. šā sprieduma 15. un 16.punktu)*, ka atbildētājam iesniegtajā finansiālās darbības deklarācijā, kā arī atbildētājam iesniegtajā vēlēšanu ieņēmumu un izdevumu deklarācijā pieteicēja nebija iekļāvusi likumā prasītās ziņas. Tādējādi pieteicēja ir pārkāpusi Likuma 8.panta otrās daļas 2.punkta, kā arī $8.^2$ panta otrās daļas prasības.

Pieteicējas iebildumiem par to, ka politiskās organizācijas rīcībā nav bijis ziņu par *J.L.* veiktajiem ziedojumiem, kā arī tam, ka pārkāpumi nav pieļauti apzināti, nav nozīmes, jo jebkuras politiskās organizācijas (partijas) finansiālajai un saimnieciskajai darbībai jābūt atklātai un publiski pieejamai – minētā obligātā prasība ir noteikta ar likumu. Savukārt administratīvā atbildība par šāda veida pārkāpumiem iestājas neatkarīgi no tā, vai pārkāpums izdarīts ar nodomu (tīšu vai eventuālu) vai arī aiz neuzmanības.

LAPK $166.^{34}$ panta pirmā daļa citastarp noteic, ka administratīvā atbildība iestājas par ikgadējās finansiālās darbības deklarācijas, vēlēšanu ieņēmumu un izdevumu deklarācijas aizpildīšanas vai iesniegšanas kārtības neievērošanu, par nepatiesu ziņu norādīšanu deklarācijā, kā arī par ziņojuma par saņemto vai nepieņemto dāvinājumu (ziedojumu) publicēšanas noteikumu neievērošanu.

Ņemot vērā iepriekš izdarītos secinājumus *(skat. šā sprieduma 15. un 16.punktu)*, tiesa atzīst, ka pieteicēja ir pieļāvusi LAPK $166.^{34}$ panta pirmajā daļā paredzētu administratīvo pārkāpumu un līdz ar to atbildētājam saskaņā ar Likuma 10.panta pirmo daļu ir bijis tiesisks pamats saukt pieteicēju pie administratīvās atbildības.

[18] Likuma $9.^1$ pants noteic, ka politiskās organizācijas (partijas) kārto grāmatvedības uzskaiti saskaņā ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem.

Likuma „Par grāmatvedību" 1.pants citastarp noteic, ka likums attiecas uz politiskajām organizācijām (partijām) un to apvienībām (turpmāk – uzņēmums).

Minētā likuma 2.panta pirmajā daļā noteikts, ka uzņēmuma pienākums ir kārtot grāmatvedību. Grāmatvedībā uzskatāmi atspoguļojami visi uzņēmuma saimnieciskie darījumi, kā arī katrs fakts vai notikums, kas rada pārmaiņas uzņēmuma mantas stāvoklī (turpmāk — saimnieciskie darījumi). Grāmatvedību kārto tā, lai grāmatvedības jautājumos kvalificēta trešā persona varētu gūt patiesu un skaidru priekšstatu par uzņēmuma finansiālo stāvokli bilances

datumā, tā darbības rezultātiem, naudas plūsmu noteiktā laikposmā, kā arī konstatēt katra saimnieciskā darījuma sākumu un izsekot tā norisei.

Tā paša panta otrā daļa noteic, ka grāmatvedības sniegtajai informācijai jābūt patiesai, salīdzināmai, savlaicīgai, nozīmīgai, saprotamai un pilnīgai. Grāmatvedībai ir jānodrošina ieņēmumu un izdevumu norobežošana pa pārskata periodiem.

Savukārt atbilstoši panta trešajā un ceturtajā daļā noteiktajam, par grāmatvedības kārtošanu un visu saimnieciskos darījumus apliecinošo dokumentu oriģinālu, kopiju vai datu attēlu saglabāšanu ir atbildīgs uzņēmuma vadītājs. Uzņēmuma vadītājs politiskajā organizācijā (partijā) ir izpildinstitūcija (vadības institūcija).

Pārbaudes laikā atbildētājs ir konstatējis, ka, pamatojoties uz bankas dokumentiem, pieteicēja izdarījusi ierakstus katra mēneša bankas debeta un kredīta žurnālu orderos, bet citus nepieciešamos grāmatvedības uzskaites reģistrus un kontu apgrozījumu un atlikumu pārskatus pieteicēja nav kārtojusi, kā arī nav iesniegusi KNAB pārbaudei. Bez tam, atbildētājs konstatējis, ka pieteicējas finansiālās darbības deklarācijā par 2004.gadu iekļautās ieņēmumu un izdevumu summas neatbilst bankas norēķinu konta apgrozījumam 2004.gadā. Tādējādi pieteicēja nav kārtojusi grāmatvedības uzskaites reģistrus, uz kuru pamata sagatavojamas KNAB iesniegtās deklarācijas (finansiālās darbības un pašvaldību vēlēšanu ieņēmumu un izdevumu deklarācijas), līdz ar to atbildētājam nav bijis iespējams izsekot deklarācijās norādītajām ieņēmumu un izdevumu summām. Atbildētājs secinājis, ka pieteicējas grāmatvedības uzskaite neatbilst likuma „Par grāmatvedību" 2.panta pirmās un otrās daļas prasībām.

Gan rakstveida paskaidrojumā atbildētājam *(lietas 72. – 73.lapa),* gan sniedzot paskaidrojumu tiesas sēdē, pieteicējas pārstāvis atzina, ka pieteicēja dažādu iemeslu dēļ nav kārtojusi grāmatvedības uzskaiti atbilstoši visām normatīvo aktu prasībām.

APL 161.panta otrā daļa noteic, ka gadījumā, ja viens administratīvā procesa dalībnieks atzīst faktu, uz kuru otrs administratīvā procesa dalībnieks pamato savus prasījumus vai iebildumus, tiesa var atzīt šādu faktu par pierādītu, ja tai nav šaubu, ka atzīšana nav notikusi viltus, vardarbības, draudu vai maldības ietekmē vai arī lai slēptu patiesību.

Tādējādi tiesa atzīst par pierādītu faktu, ka atbildētājam nav bijis iespējams gūt skaidru priekšstatu par pieteicējas finansiālo darbību. Turklāt no pieteicējas pārstāvja paskaidrojumiem izriet, ka pat pašas pieteicējas rīcībā nav bijusi visa nepieciešamā informācija, kas iekļaujama grāmatvedības dokumentos. Ievērojot APL 161.panta otrajā daļā noteikto, kā arī to, ka izskatāmajā gadījumā nepastāv strīds par pārbaudes laikā KNAB konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem, tiesa atzīst par pierādītu faktu, ka pieteicēja nav izpildījusi Likuma $9.^1$ pantā noteiktās prasības, proti, pieteicēja nav kārtojusi grāmatvedības uzskaiti saskaņā ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem.

[19] Kā jau iepriekš minēts, Likuma 10.panta pirmā daļa citastarp noteic, ka gadījumā, ja politiskā organizācija (partija) neizpilda šā likuma 9.[1] panta noteikumus, politisko organizāciju (partiju) sauc pie administratīvās atbildības likumā noteiktajā kārtībā.

Saskaņā ar LAPK 166.[6] panta pirmo daļu, par normatīvajos aktos noteikto grāmatvedības kārtošanas nosacījumu neievērošanu, gada pārskatu, konkrēto nodokļu likumos paredzēto pārskatu, statistikas pārskatu vai statistiskās informācijas neiesniegšanu attiecīgajos normatīvajos aktos noteiktajos termiņos vai nepilnīgu iesniegšanu attiecīgajām valsts institūcijām, uzliek naudas sodu no simt līdz simt piecdesmit latiem.

LAPK 14.[1] pants nosaka, ka šajā likumā īpaši paredzētajos gadījumos par administratīvajiem pārkāpumiem pie atbildības ir saucamas juridiskās personas. Personas, kuras veic komercdarbību, bet nav juridiskās personas, par administratīvajiem pārkāpumiem atbild tāpat kā juridiskās personas.

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka laika periodā, kad tika izdarīts administratīvais pārkāpums, ne uz administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdi, ne uz sākotnējā lēmuma pieņemšanas brīdi, ne arī uz pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas brīdi LAPK 166.[6] panta pirmā daļa neparedzēja iespēju saukt pie administratīvās atbildības pieteicēju kā juridisku personu. Tiesas ieskatā LAPK normas nav tulkojamas paplašināti. Turklāt, pretējā gadījumā nebūtu bijis nepieciešamības ar 2007.gada 27.septembra likumu izdarīt grozījumus LAPK 166.[6] panta pirmajā daļā, proti, tiesību normas redakcija, kas ir spēkā šobrīd *(tas ir, kopš 2007.gada 5.oktobra)* noteic administratīvo atbildību arī juridiskām personām.

Tas nozīmē, ka neskatoties uz to, ka pieteicēja nav izpildījusi Likuma 9.[1] pantā noteiktās prasības un Likuma 10.panta pirmā daļa šādos gadījumos paredz iespēju politisko organizāciju (partiju) saukt pie administratīvās atbildības likumā noteiktajā kārtībā, pieteicēja nevarēja būt LAPK 166.[6] panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma subjekts līdz brīdim, kad stājās spēkā ar 2007.gada 27.septembra likumu izdarītie grozījumi minētajā tiesību normā.

[20] LAPK 239.panta 1.punkts noteic, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Saskaņā ar normatīvajiem aktiem, kas bija spēkā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas laikā, kā arī uz pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas brīdi, LAPK 166.[6] panta pirmajā daļā paredzēta administratīvā pārkāpuma subjekts bija politiskās organizācijas (partijas) izpildinstitūcija (vadības institūcija).

Tādējādi izskatāmajā gadījumā pieteicēja nav LAPK 166.[6] panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma subjekts un līdz ar to nav konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs.

Ņemot vērā minēto, lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā daļā par pieteicējas saukšanu pie administratīvās atbildības par LAPK 166.[6] panta pirmajā daļā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, ir jāizbeidz.

[21] Ņemot vērā to, ka ar pārsūdzēto lēmumu pieteicējai ir piemērots minimālais iespējamais LAPK 166.[34] panta pirmās daļas sankcijā paredzētais administratīvais sods, tad nav nepieciešams pārbaudīt, vai atbildētājs ir pareizi izdarījis lietderības apsvērumus, nosakot soda apmēru.

Likumdevējs, nosakot minimālo iespējamo naudas soda apmēru par LAPK 166.[34] panta pirmajā daļā paredzētu pārkāpumu, jau ir izdarījis lietderības apsvērumus. Iestāde sodu var piemērot tikai uz likuma pamata un likumā paredzētās sankcijas ietvaros, jo iestādei (un arī tiesai) ir jāvadās no likumdevēja gribas.

Politiskās organizācijas (partijas) darbībai jābūt atbilstošai visām normatīvo aktu prasībām. Tas nozīmē, ka nodibinot politisko organizāciju, ir jārēķinās, ka būs nepieciešams izpildīt visas obligātās no normatīvajiem aktiem izrietošās prasības.

Tiesa uzskata, ka nepastāv tiesisks pamats LAPK 21.panta piemērošanai – pārkāpēja atbrīvošanai no atbildības sakarā ar pārkāpuma maznozīmīgumu. Sabiedrības interesēs ir saņemt precīzu informāciju par politisko organizāciju finansiālo stāvokli, kā arī novērst iespējamību, ka politisko organizāciju (partiju) darbībai un vajadzībām tiek izmantoti prettiesiski iegūti līdzekļi.

Tādējādi pārkāpumi korupcijas novēršanas jomā nevar tikt atzīti par maznozīmīgiem, vēl jo vairāk tādēļ, ka likumdevējs par šāda veida pārkāpumiem noteicis samērā bargu sodu - sākot no Ls 250,-. Līdz ar to izskatāmajā gadījumā pieteicējas atbrīvošana no atbildības pārkāpuma maznozīmīguma dēļ nav iespējama.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 251.panta sesto daļu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1. un 3.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

1. Politiskās organizācijas „Sociāldemokrātu Savienība - SDS” **pieteikumu apmierināt daļēji.**
2. **Atstāt negrozītu** Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieka 2006.gada 15.maija lēmumu Nr.1/4619 administratīvā pārkāpuma lietā **daļā** par politiskās organizācijas „Sociāldemokrātu Savienība - SDS” saukšanu pie administratīvās atbildības par LAPK 166.[34] panta pirmajā daļā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanu un daļā par naudas soda Ls 250,- piemērošanu.
3. **Atcelt** Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieka 2006.gada 15.maija lēmumu Nr.1/4619 **daļā** par politiskās organizācijas „Sociāldemokrātu Savienība - SDS” saukšanu pie

administratīvās atbildības par LAPK 166.[6] panta pirmajā daļā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanu un šajā daļā izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Spriedums sastādīts 2007.gada 28.decembrī.

Tiesnese (paraksts) R.Paegle

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____ R.Paegle
Rīgā, 2007.gada 28.decembrī.